Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 12. 5. 1999, sp. zn. 8 To 48/99

Číslo: 15/2000

Právní věta:

Snížení mimosmluvní odměny o 10 % podle § 15a vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění vyhl. č. 235/1977 Sb. (advokátní tarif), se týká celkové částky mimosmluvní odměny. To znamená, že v případě uvedeném v § 12 odst. 4 advokátního tarifu se nejdříve provede snížení mimosmluvní odměny o 20 % a teprve poté se takto vypočtená celková částka mimosmluvní odměny sníží postupem podle § 15a advokátního tarifu.

Soud: Vrchní soud v Praze

Datum rozhodnutí: 12.05.1999

Spisová značka: 8 To 48/99

Číslo rozhodnutí: 15

Číslo sešitu: 3

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Odměna obhájce

Předpisy: 141/1961 Sb. § 151 odst. 3 177/1996 Sb. § 12 odst. 4 177/1996 Sb. § 15a

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Vrchní soud v Praze ke stížnosti obhájkyně obžalovaného JUDr. B. B. zrušil usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30. 3. 1999 sp. zn. 45 T 17/98 o odměně obhájce a znovu o ní rozhodl.

Z odůvodnění:

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 30. 3. 1999 sp. zn. 45 T 17/98 byla obhájkyni obžalovaného JUDr. B. B. podle § 151 odst. 3 tr. ř. přiznána za obhajobu obžalovaného A. S. odměna v celkové výši 395 250 Kč a dále paušální náhrada hotových výdajů ve výši 5700 Kč. Soud prvního stupně ve výroku specifikoval jednotlivé položky úkonů právní služby a jejich výši.

Proti tomuto usnesení podala obhájkyně včas stížnost. V odůvodnění stížnosti namítla, že soud prvního stupně pochybil tím, že pro výpočet hodnoty úkonů právní služby použil nesprávný postup a že u tří položek sice správně přiznal délku doby úkonu právní služby, nesprávně však vypočetl výši odměny.

Vrchní soud v Praze přezkoumal napadené usnesení a shledal, že stížnost je důvodná. Při výpočtu výše odměny za jednotlivé úkony právní služby nelze postupovat tak, že od součtu tarifní hodnoty jednotlivých trestných činů (při vícečinném souběhu) se paušálně odečte částka 30 % (20 % podle §

12 odst. 4 plus 10 % podle § 15a vyhl. č. 177/1996 Sb. – dále jen advokátní tarif), jak to provedl soud prvního stupně. Správný je postup uvedený ve stížnosti, tedy, že od součtu tarifních hodnot jednotlivých trestných činů se nejprve odečte podle § 12 odst. 4 advokátního tarifu 20 %, protože se jedná o vícečinný souběh. Až výsledná částka je pak základem pro snížení odměny o 10 % podle § 15a advokátního tarifu (ve znění vyhl. č. 235/1997 Sb.).

Protože ve zmíněné právní normě není výslovně uvedeno, jakým způsobem má být při výpočtu postupováno, tedy zda má být 10 % podle § 15a advokátního tarifu odečítáno už od hodnot uvedených v § 10 nebo od hodnot vypočtených po snížení podle § 12 odst. 4, je třeba vycházet ze systematického řazení předmětné vyhlášky. Pokud by totiž zákonodárce měl v úmyslu snížení tarifních hodnot uvedených v § 10 advokátního tarifu, nepochybně by novelou ze dne 25. 9. 1997 novelizoval toto ustanovení. Protože však zákonodárce ustanovení o snížení mimosmluvní odměny umístil až do ustanovení § 15a advokátního tarifu, tedy až mezi ustanovení přechodná a závěrečná, má soud zato, že měl na mysli snížení celkové mimosmluvní odměny za úkony právních služeb.

Stížnostní soud se ztotožnil i s další námitkou stěžovatelky v tom, že došlo k nesprávnému přiznání odměny, když v napadeném usnesení je sice správně uvedený čas trvání úkonu, nesprávně je však aplikováno ustanovení § 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu tím, že je obhájkyni přiznána nižší odměna neodpovídající deklarované délce trvání úkonu.

V souladu se shora uvedeným právním názorem pak stížnostní soud po zrušení napadeného usnesení rozhodl ve věci sám tak, že jednotlivé položky upravil.